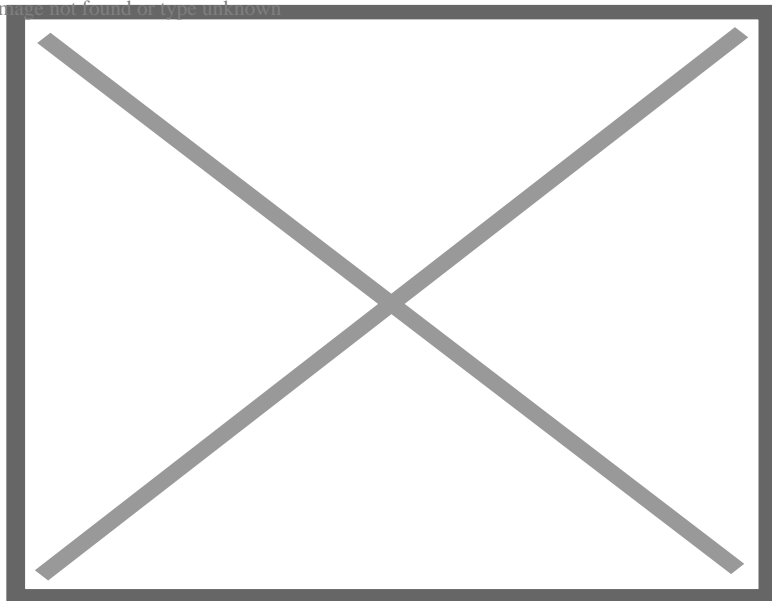

Image not found or type unknown

Eric Andersen Songpoet.

Saturday 19 Mar 2022

Image not found or type unknown

Eric Andersen wie kent hem niet? Een man die wel het patent lijkt te hebben op het juiste moment op de juiste plaats te zijn in de historie van de muziek. Hij verdiende zijn sporen in Greenwich Village waar hij zij aan zij met Dylan, Dave Van Ronk en anderen op trok. Hij reisde mee met een trein die vol zat met coryfeeën door Canada (Janis Joplin, The Band enz. enz.) om op diverse plaatsen een optreden te verzorgen. Eric speelde in een film van Andy Warhol in de tijd van The Factory en dan was er nog iets met Brain Epstein. Zo kunnen we nog wel even doorgaan. Gelukkig is er een prachtige documentaire gemaakt over zijn leven getiteld; "Songpoet." In the Woods heeft een lange geschiedenis met Eric en we zijn zeer content met het feit dat we de mogelijkheid krijgen om u een speciale vertoning van deze documentaire te kunnen aanbieden. Deze is maar op enkele plekken vertoond in de wereld. Na dit lesje geschiedenis kunt u de man in levende lijve aanschouwen. Aansluitend aan de documentaire zal hij een optreden verzorgen en u onderdompelen in zijn tijdloze muziek. Uiteindelijk gaat het daar natuurlijk om. Dus bent u in voor een geschiedenis lesje? Boek snel.

I.v.m. de lengte van de film is de aanvangstijd aangepast. Deuren open om 1900 uur. Start programma om 1930 uur!

From the Beats and Greenwich Village folkies to The Netherlands where Andersen now lives, *The Songpoet* follows his remarkable 50-year journey that continues today. With unprecedented access to Andersen and his personal archives, the film is a study on the culture of fame, the fragility of an artist's career and the integrity of the artist as it reveals the indestructible energy that drives Eric Andersen – *The Songpoet*.

Living Legends Are for Real!

Levende legendes is een begrip wat te vaak en te snel wordt gehanteerd in de kunstwereld als het gaat om de status van iemand te duiden. In het geval van Eric Andersen is er geen andere wijze om hem te duiden. De meeste muziekkenners zijn op de hoogte van de samenwerkingen met grote namen in de kunstwereld en het op de juiste plek zijn op het goede moment. Echter ondanks deze algemeen bekende voorkennis was een groot deel van het publiek alsnog zwaar onder de indruk van wat Eric allemaal had gedaan in zijn leven. De documentaire "Songpoet" over zijn leven, die vooraf aan het concert werd vertoond, maakte dit ontegenzeggelijk duidelijk. De lange zit waarvoor we een beetje vreesden bleek overbodig te zijn geweest. De documentaire neemt je niet alleen mee in het leven van Eric, maar is tevens een geschiedenisles. Zowel in de muziekwereld, maar ook in bredere maatschappelijke zin. Hevig rokende mensen, die gedichten declameren bekend als "the beats", de soms krankzinnige experimenten van Andy Warhol en de idealen die in retrospectief niet bereikt zijn. Maar ook veel passie en creativiteit. Steeds weer ontwikkelen en op zoek naar duiding van het leven en dat zien vorm te geven middels kunst. Eric is hier een goed voorbeeld van. Aan het einde van de documentaire zie je hem gedreven het werk van Lord Byron bestuderen en proberen muzikaal te bewerken. Zo zijn er veel projecten geweest Heinrich Boll, Camus en eerder natuurlijk zijn grote inspiratie Rimbaud. Het werd duidelijk dat Eric zich met regelmaat moet kunnen terugtrekken om al die signalen binnen te laten komen en te verwerken. Het vraagt wat om terecht te komen op de plek waar poetic champions compose. Eric lijkt met een aantal beroemde generatiegenoten het recept te hebben gevonden om eeuwig jong te blijven. Je blijven ontwikkelen, laten inspireren, andere generaties ontmoeten en je blijven verwonderen. Natuurlijk is deze inmiddels 79-jarige bard zich bewust van de eindigheid, iets wat in de privégesprekken voorafgaand aan de show ter sprake kwam.

Na de film kregen we een intens optreden van Eric en zijn begeleiders. Een optreden variërend van subtiel en ingetogen naar wat meer bluesy momenten als in het "You've Got To Love Her With A Feeling" waar Eric refereerde aan de versie van Junior Wells. We kregen klassiekers als "Wind And Sand" en "Violets Of Dawn", die we in film in de jonge versie voorbij hadden zien komen en op deze wijze een mooi inkijkje gaven in de ontwikkeling door de tijd heen. Charles Roberts op gitaar voorzag in een fundament voor de songs, van subtiel tot een gepaste blueslick. Het was een genot om te zien hoe partner en muze Inge Andersen was gegroeid in haar podiumpresentatie en zangkwaliteiten. Bij de toegift "Blue River", schoten er allemaal beelden door het hoofd van de prille jaren van In the Woods toen Inge haar debuut maakte naast Eric op het podium. Het was een avond vol geschiedenis met nieuwe hoop voor de toekomst. En voor de geriaters onder ons, niet iedereen kan de status van een legende krijgen, maar je blijven verwonderen is het recept voor een mooi leven, vraag maar aan Eric.

1. Baby I'm Lonesome
2. Dusty Boxcar Wall
3. Who's Gonna Shoe Your Pretty Little Feet [traditional]
4. Goin' Gone

5.Singin' Man

6.You've Got To Love Her With A Feeling (Hudson Whittaker a.k.a.Tampa Red)

7.Don't It Make You Want To Sing The Blues

8.Wind And Sand

9.Violets Of Dawn

10.Salt On Your Skin

11.Close The Door Lightly When You Go

12.Blue River

All tracks by Eric Andersen except where noted

Eric Andersen | vocals, acoustic guitar, harmonica, keyboard

Charles Robert | electric guitar

Inge Andersen | harmony vocals, harmonica

www.ericandersen.com